

IRU IKASLE ALPERRAK

Nabarnizko Gabika auzoko Maripa Izpizua kontaktua

Gure ipuinlariak.

Gure ipuinlariak ikasleak oker, alper, amarrutsuak, buru zorrozduak izan oi dira guztiak. Olakoxeak ziran bein Bilbon alkargoa egin ebenak.

Irabazitako diru apurrak irazi, "zelan irabazi, alan irazi" Bai, ikasteak utzi, lanerako nagi eta nakar, goian zerua eta beean lurra. Zerbait egin bear dogu estaldi onetako loturak apurtzeko.

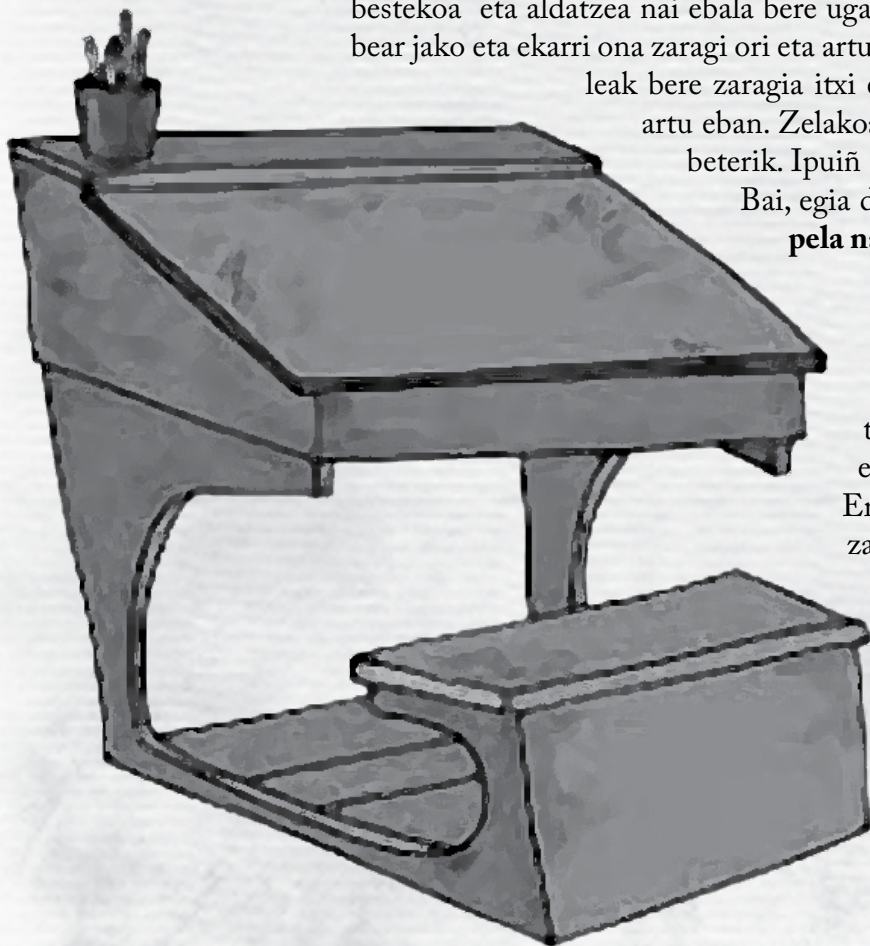
Euretatik buru jantzienak esaten dautse bere lagunai:

- Zuk nundik edo andik ardoa ekarri.
- Zuk aragia beinkiarena zein txarriarena, aragia daitela beintzat ekarri
- Zuk ogia ekarri

Lenengo ikaslea asi zan, bere aldetik, ardoaren billa. Diru barik nun eta zelan? Zaragi bat norbaitengandik zuzenduta, urez beterik, ardotegi batera joan zan. Tabernariari urlia aberatsaren morroia zala esan eutson eta ardaua etzala ainbestekoa eta aldatzea nai ebal bere ugazabak. Aberatsari edozer mesede egin bear jako eta ekarri ona zaragi ori eta artu orren orde beraren tamañukoa. Ikas-

leak bere zaragia itxi eta bestea lepoan artuta, etxeko bidea artu eban. Zelakoa zan zaragi ori? Zaragi zarra eta urez beterik. Ipuin onek ez dauko ez bururik ez abururik.

Bai, egia da erriaren esana. **"Bururik ez, ta txapela nai"**

Bigarren ikaslea azokara joan zan aragi billa. Aari bat ikusi eta urrertu zan saltzaillearengana. Laster egin eben tratua, eta esaten dautso gizonari. Erdu nigaz Elizara, antxe dago nire ugazaba eta laster dozu eskuan dirua. Egon ementxe, esan eutson, elizpean sartu ziranean, neuk abadea bertora ekarri arte, eta abadearen autortegira joan zan.

Jauna, or ate ondoan agiri dan gizona autortzera dator. Dirua eta dirua noizean bein aitatu dau tsu. Gizagaxoa ergela da.

-Etortzeko esaiozu.

-Joateko diñotso aariaren jabeari, antxe zokondo artako autortegian dago. Saltzaillea urreratu eta zutun zutunik, ixil-ixilik dago.

-Belaunikatu zaitetz esan dautso abadeak.

-Diru billa nator, jauna.-

-Zer diru eta diru ondo?

-Aariaren dirua.

-Esan egidazu lenengo, gizagaixo orrek, ni pekataria, dirua gerorako itxita.

-Dirua bear dodala, Elizan ere lapurretan? Abadea muturtu jakon eta zokondoan eukan makillaz, (errena zan bera eta pipermiña bezelako sutsua) erdi alaruka elizatik atera eban gizon tranpalaria. Ordurako iges eginda egoan eroslea aaria eta guzti. Batek badaki nundik nora joan zan.

“Bere burua ezagutzea da jakitea”

Irugarren ikaslea azoka inguruko okintza baten sartu zan. Ogi eder bi erosita, esaten dautso jabeari, erdu dirua artzera neure ugazabaren etxera. Andik gertu bizi zan barberua eta tabernara joan ziran biak.

-Zagoz ementxe goian nagon artean. Ogi jabea atean utzi eta ikaslea gora doa. Atean ots eginda:

-Nor da?

-Neu, atarian gizon bat dago labatiba nai lu-keena eta.

-Egoteko apur baten. Prest dagoenean dei egingo jako, esaiozu.

Jatsi zan ikaslea.

-Eurek dei egin arte egon zaitetz. Egon eta egon luzaro gogaitu zan ogiduna eta alako baten kisketari ots aundi batzuk eraginda:

-Prest gagoz, esan eutson goikoari. Estualdi larria daukot, erdu ariñ.

Eldu zan goikoa. -: Prarak erantzi egizuz, esan eutson barberuaren semeak.

-Zer praka eta zer praka ondo, dirua bear dot nik.

Aita semeen artean oratuta prarak beeratuaz emon eutson astinaldi garratza eta saritzat peseta bi katanarrutik aterata eta bere bidean bialdu eban ogiduna.

Iru ikasleak alkar bat eginda okotzeraño bete arteko jan edana egin eben illuntze artan. Barre algarak egiñik zer ospatu eben? Euren etekin eta irabaziak baño geiago xelebrequeriak eta maltzurkeriak.

Geroa, alperren leloa- Gaiztoak berarekin gaiztakeria.

Resurrección Maria Azkue. Euskal Erriaren Jakintza, literatura popular del Pais Vasco. II liburua, ipuiñak eta irakurgaiak. Euskaltzaindia, Espasa Calpe

